

Korte inleiding op de Bijbel

Index

voorwoord	1
Inleiding tot de Bijbel	1
De Bijbel is een uniek boek	2
Onderverdeling van de Bijbel	3
De taal van de Bijbel	4
De Joodse cultuur	5
De geestelijke/spirituele opbouw van de Bijbel in vogelvlucht	5
Slot	14

Voorwoord.

Dit boekje heb ik geschreven, omdat ik gemerkt heb dat veel mensen er niet toe komen de Bijbel te lezen, omdat ze het zo'n moeilijk boek vinden. Ze weten niet waar ze moeten beginnen, en als ze al ergens beginnen stoppen ze er al snel mee omdat ze het niet begrijpen. De Bijbel bevat een onschatbare bron van spirituele kennis maar deze kennis ligt vaak verborgen achter de tekst. De Bijbel is een goddelijke bron van kennis waaraan, als we deze eenmaal leren begrijpen, we ons levenspad kunnen toetsen. Ik geloof dat veel problemen voortkomen uit het feit dat veel mensen hun houvast zoeken in gevoelens en "ervaringen" en zich niet door iets of iemand buiten zichzelf durven of willen laten leiden. Gevoelens en ervaringen zijn niet verkeerd maar ze mogen nooit de leidraad zijn van ons leven tenzij deze getoetst worden aan zuivere bronnen. De Bijbel kan en wil zo'n bron voor u zijn.

Met dit boekje probeer ik een aanzet te geven om de Bijbel beter te begrijpen als spirituele bron en een stimulans om de Bijbel (weer) te gaan lezen. Ik hoop dat het de lezer zal helpen geloof, hoop en liefde diepe levenslessen te putten uit Gods Woord.

Veel leesplezier.

Inleiding tot de Bijbel

Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. (Johannes 7:38)

Als wij verlangen naar deze stromen van levend water, van spiritueel leven, van goddelijke kracht en liefde, zullen we de woorden van Jezus tot ons moeten laten komen zoals deze vanuit de Bijbel tot ons komen. Jezus heeft als geen ander vanuit diepe verbondenheid met God helende, inzicht gevende woorden gebracht aan de mensheid

De meningen over de persoon van Jezus zijn erg verdeeld. Maar als we ons openstellen voor Jezus en Zijn leven en woorden bestuderen zullen we gaan ervaren dat Hij een Bron voor ons kan zijn van levend water. Jezus zelf wijst ons op de Bijbel (*De Schrift was in de tijd van Jezus de joodse Bijbel, ons oude testament*) als bron van spirituele kennis. Daarom is het zo belangrijk om de Bijbel te lezen met een open ontvankelijk hart. Want wij hebben vaak een verkeerd Godsbeeld, vanuit onze opvoeding of ervaring met mensen omdat wij zelf de Bijbel niet goed kennen of de diepere spirituele betekenis nooit hebben begrepen. Jezus zelf zegt: Gij dwaalt, want

gij kent de Schriften niet. (Matteus.22:29) Dit zegt Jezus nota bene tegen geleerde mensen, theologen met hoofdkennis maar die geen kennis van het hart hadden en de diepere betekenis, de essentie van de Bijbel totaal niet begrepen. In dit boekje hoop ik wat sleutels aan te reiken om de Bijbel op een diepere spirituele manier te leren lezen en zo de waardevolle essentie van het Boek te leren kennen.

Als we een willekeurig boek pakken en dan ergens in het midden van het boek beginnen te lezen, is de kans groot dat we niet begrijpen wat de schrijver bedoelt te zeggen. We missen de hele opbouw van het boek.

Zo is het ook met de Bijbel. Als we de opbouw van de Bijbel niet begrijpen, is het moeilijk bepaalde Bijbel gedeeltes op de juiste manier te interpreteren. Dat is vaak de reden waarom we bepaalde Bijbelgedeeltes of zelfs Bijbelboeken maar liever overslaan. We doen onszelf tekort en missen een stuk van het geheel en daardoor soms een belangrijke essentie van de lessen die God ons wil geven. Als we selectief de Bijbel tot ons nemen, krijgen we een eenzijdig en onvolkomen beeld van God zoals die via de Bijbel tot ons komt.

De Bijbel als geheel is een spirituele eenheid die als een spiegel het wezen van God openbaart als we leren deze te lezen met onze geest.

en dat gij van kindsbeen af de Heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid. (2 Tim. 3:15,16)

Om de Bijbel goed te kunnen begrijpen is het dus belangrijk de opbouw van de Bijbel te begrijpen. Dit heeft ten dele te maken met kennis en ten dele met Goddelijke openbaring.

Zonder de Heilige Geest is het onmogelijk de Bijbel te begrijpen maar zonder de Bijbel is het ook moeilijk God te leren kennen want God openbaart Zich voor het grootste gedeelte aan ons via Zijn Woord. En elke andere openbaring moet getoetst worden aan de Bijbel.

Ik wil nu eerst de praktische en daarna de geestelijke/spirituele opbouw van de Bijbel gaan behandelen.

Ik hoop hiermee u te helpen de Bijbel te begrijpen en u te stimuleren om ook de moeilijkere gedeeltes te lezen, zodat God zich in al Zijn facetten aan jullie kan openbaren.

Ik realiseer mij daarbij, dat ik u niet meer kan geven dan dat ik zelf van God ontvangen heb.

Ik probeer u een sleutel te geven waarmee u zelf samen met God kunnen graven naar de onuitputtelijke rijkdom van Gods Woord.

De Bijbel is een uniek boek.

Het bestaat uit 66 verschillende boeken en is geschreven door ongeveer 40 verschillende auteurs variërend van koningen tot vissers. Toch vormt de Bijbel een harmonieus geheel.

Dat is slechts mogelijk doordat al de verschillende schrijvers door dezelfde Geest werden geïnspireerd. God zelf heeft de volmaakte Bijbel geschreven heeft door middel van Zijn onvolmaakte dienstknechten. Voor veel mensen is het aanvaarden van deze volmaaktheid een probleem maar voor degene voor wie de Bijbel is

“opengegaan” en door het lezen ervan God hebben ontmoet, is het een diep innerlijk weten.

Dat de Bijbel volmaakt is betekent niet dat er geen tegenstrijdigheden of onvolkomenheden in kunnen staan. De menselijke taal is in beginsel niet in staat de spirituele werkelijkheid te beschrijven en ook de aardse werkelijkheid kan slecht ten dele de spirituele werkelijkheid weerspiegelen. In die zin schiet de Bijbel te kort en zullen de verhalen ogenschijnlijk tegenstrijdig zijn omdat ze allen slechts een deel van de werkelijkheid openbaren. De Bijbel is een symbolisch boek en je kunt symboliek nu eenmaal niet eindeloos uitleggen en doortrekken. Als de kern is overgebracht is de rest niet meer van toepassing. De Bijbel bestaat uit lagen en alleen uit de hogere lagen is de eenheid zichtbaar en verdwijnen de ogenschijnlijke tegenstrijdigheden.

De Bijbel kan dan ook niet als een natuurkundig of geschiedkundig boek bestudeerd worden. Het is in eerste instantie geschreven om een spirituele werkelijkheid weer te geven en niet een zuiver wetenschappelijke waarheid. De Bijbel staat in die zin boven de wetenschap omdat deze een werkelijkheid beschrijft die werkelijker is dan die van de wetenschap. De wetenschap achterhaald zichzelf voortdurend maar de spirituele werkelijkheid blijft eeuwig bestaan.

De wetenschap ontdekt nu dingen over het ontstaan van materie wat de Bijbel al duizenden jaren geleden heeft beschreven. Termen als materie, energie, licht, tijd en ruimte krijgen door de kwantumwetenschappen een heel andere betekenis die veel dichterbij de betekenis komt die de Bijbel eraan geeft.

Onderverdeling van de Bijbel.

We kunnen de Bijbel onderverdelen in het Oude en het Nieuwe Testament.

Het Oude Testament vertelt van de schepping tot de komst van Christus en het Nieuwe Testament vertelt van de geboorte van Christus tot een generatie na Zijn dood. De Bijbel beschrijft de oorsprong, de levensweg en het doel van de mens, waarbij de voortgaande openbaring van Gods wezen centraal staat.

De Joden hebben alleen het Oude Testament.

In de tijd van Jezus bestond het Nieuwe Testament nog niet.

De Bijbel bestond uit de wet, de profeten en de Geschriften.

De wet bestond uit: Genesis, Exodus, Leviticus Numeri en Deuteronomium.

De Joden noemen het "De Tora".

Het woord is afgeleid van een woord dat onderwijzen betekent.

Als de Bijbel over de wet spreekt, wordt dus niet in eerste instantie de tien geboden bedoeld maar alle vijf boeken van Mozes.

In deze eerste vijf boeken wordt het fundament gelegd voor de rest van de Bijbel.

In "De Tora" vertelt God wie de mens is, wie Hijzelf is en hoe de mens een relatie met God kan hebben. Deze eerste vijf boeken openbaren de geestelijke principes, de spirituele wetmatigheden van Gods Koninkrijk.

De rest van het Oude Testament, de profeten en de geschriften, laten ons de praktijk zien van het handelen van God en de mens. We zien de ontrouw van de mens in contrast met de oneindige trouw van God. We lezen wat er gebeurt als de mens op God vertrouwt en vanuit de verbinding met God wandelt en wat er gebeurt als de mens ongehoorzaam is en deze verbinding loslaat. We zien dat God steeds weer bereid is de mens te vergeven als hij na zijn val weer terugkeert tot zijn God. Vanuit God blijft de verbinding steeds open staan.

De boeken Genesis tot Nehemia zijn in chronologische volgorde geplaatst en geven de geschiedenis weer van het volk Israël. De andere boeken zoals Jesaja en de Psalmen, moeten we ergens plaatsen in de historische boeken. Om de profetische boeken goed te kunnen begrijpen moeten we eerst kijken in wat voor tijd God door deze profeten tot het volk van Israël sprak. Waren ze in ballingschap (uit hun land verdreven) of leefden ze in zonde? Zonde in de Bijbel betekent letterlijk je doel missen, niet meer vanuit de verbinding met God leven, niet meer luisteren naar je innerlijk (ge)weten.

Als we eerst de geschiedenis lezen begrijpen we beter waarom God op deze manier tot Israël sprak. We kunnen dan ook beter onderscheid maken of de profetie voor de verre toekomst bedoeld was of voor het heden.

Het boek Job is moeilijk in een tijdvak te plaatsen omdat de Bijbel zelf daar niet duidelijk over is.

Sommige mensen denken dat ze het Oude Testament niet nodig hebben. Maar als Jezus zegt: *Wie in Mij gelooft gelijk de schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien*, bedoelt Jezus daarmee het Oude Testament! Jezus zegt ook in Johannes 5:47: *Maar indien gij zijn geschriften (Oude Testament) niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven.*

Het Oude Testament is dus ook voor ons zeer belangrijk. Hoe wij dan de spirituele lessen uit het Oude Testament kunnen halen, zal ik straks gaan behandelen.

Het Nieuwe Testament kunnen we onderverdelen in de evangeliën (*letterlijk: blijde boodschap of goed nieuws*), de brieven en het boek Openbaringen. In de evangeliën vertellen vier mensen vanuit vier verschillende invalshoeken over het leven van Jezus toen Hij op aarde was.

De brieven vertellen ons wat er gebeurde na de uitstorting van de Heilige Geest en over het ontstaan en functioneren van de eerste gemeenschappen die ontstonden uit de volgelingen van Jezus.

Het boek Openbaringen geeft ons een blik in de hemel van wat er zich daar afspeelt en gaat afspelen in de toekomst.

De taal van de Bijbel.

Het Oude Testament is voor het grootste gedeelte geschreven in het Hebreeuws en het Nieuwe Testament in het Grieks. De Bijbel is aan een stuk door geschreven.

Later zijn er hoofdstukindelingen en versnummeringen aan toegevoegd om de leesbaarheid te verhogen en teksten te kunnen terugvinden. De Bijbel is voor ons zo goed mogelijk vanuit de grondtekst vertaald in het Nederlands. Toch gaan er door de vertaling bepaalde dingen verloren omdat je nu eenmaal nooit volmaakt van de ene taal naar de andere kunt vertalen. Bepaalde woorden kunnen namelijk op verschillende manieren vertaald worden, en omgekeerd kan door de tijd de betekenis van bepaalde woorden veranderen, zodat de lezer een andere betekenis aan een woord geeft dan dat de vertaler bedoelt. Om verkeerde interpretatie te voorkomen, moeten we de Bijbel in de context lezen en niet een enkel woord of tekst gebruiken om een bepaalde waarheid te bewijzen. De waarheden in de Bijbel worden altijd op vele plaatsen en op vele wijzen herhaald. Soms is het verhelderend om verschillende vertalingen naast elkaar te lezen. Sommige teksten kun je namelijk op verschillende manieren opvatten en als de context ook geen uitkomst biedt, kunnen de

verschillende vertalingen ons soms helpen de bedoeling van de schrijver te begrijpen.

De schrijver van de Bijbel echter, God zelf, zal ons helpen de Bijbel op de juiste wijze te verstaan.

De Joodse cultuur.

De Bijbel is voor het grootste gedeelte vanuit de Joodse cultuur geschreven. Om de Bijbel goed te begrijpen, is het belangrijk om je zo goed mogelijk te verplaatsen in de verhalen van de Bijbel. Bepaalde handelingen en uitspraken van God kun je slechts begrijpen als je de voorgeschiedenis gelezen hebt. Als je de Bijbel zomaar opslaat en je leest dan over de oordelen van God kun je denken: "Is dat nou een God van liefde?" Als je de voorgeschiedenis echter gelezen hebt, vraag je je af waarom God nu pas ingrijpt en als je verder leest verwonder je je over het feit dat God zo vol genade is, dat Hij het volk keer op keer weer vergeeft en weer een kans geeft. De Bijbel zelf borduurt ook voort op de Joodse gebruiken en feesten. Zo gebruikt Jezus de Joodse feesten zoals het paasfeest om de diepe waarheden van het evangelie uit te leggen. Zo heeft heel het Jodendom een rijke bron aan symboliek, die heenwijst naar Jezus.

De geestelijke/spirituele opbouw van de Bijbel in vogelvlucht.

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden. dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen. (Johannes 1:14b)

Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de enig geborene des Vaders, vol van genade en waarheid. (Johannes 1:14)

We zien hier dat God alle dingen geschapen heeft door zijn Woord (Logos). En het Woord is Jezus. Dus als we goed lezen, zien we Jezus als de Christusgeest al in het eerste vers van het Oude Testament aan het werk. God schiep door Jezus de hemel en de aarde. Als we er oog voor hebben, kunnen we Jezus regelmatig terug vinden in het Oude Testament. Jezus zegt: *Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik (Jezus!) uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild. (Mattheus 23:37)*

Hieruit blijkt, dat Jezus zelf steeds bezig is geweest, om het volk van Israël te bereiken.

Woorden hebben scheppingskracht. God heeft de hemel en de aarde geschapen door Zijn Woord. In het scheppingsverhaal zien we steeds terugkomen: En God zeide:..... en het was alzo.

Zo zal Gods Woord ook leven verwekken bij een ieder die ernaar luistert en het in geloof aanvaardt.

Toen mensen bij Jezus wegliepen en Hij zijn discipelen vroeg of ze ook niet weg wilden gaan zeiden ze: *Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven. Johannes 6:68* Jezus bezat de Woorden van God die eeuwig leven bevatten. Jezus genas mensen en draag boze geesten uit met Zijn Woord.

Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat. (Matteus 4:4)

De meest pure en voor de hand liggende manier om Gods Woord te horen, is door de Bijbel te lezen.

Jezus kan bij ons, net als bij de Emmausgangers, de Schrift openen, zodat we Jezus en Zijn onderwijs gaan ontdekken door de hele Bijbel heen.

En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had. En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften opende?(Lucas 24:27,32)

Wanneer wij de Bijbel lezen, moeten we Jezus vragen, of Hij Zichzelf aan ons wil openbaren door Zijn Geest.

We gaan samen zoeken hoe God Zichzelf via Jezus, door de Bijbel, in voortgaande openbaring, aan ons bekendmaakt, te beginnen bij Genesis en te eindigen bij Openbaringen.

Genesis

Het boek Genesis is een zeer belangrijk boek. Hier wordt het fundament gelegd voor de rest van de Bijbel. Wanneer we de Bijbel lezen, moeten we ons steeds afvragen op wat voor manier God Zich in dit gedeelte laat kennen. In het eerste hoofdstuk van de Bijbel, leren we God kennen als een almachtig God, die alles wat er bestaat, gemaakt heeft door Zijn Woord. De schepping is onvoorwaardelijk gehoorzaam aan God. God is een zeer creatief God. God bestaat uit meer dan één persoon maar is toch volmaakt één. (En God zeide: Laat Ons mensen maken). We kunnen God in elkaar zien, want God schiep de mens naar Zijn beeld. In Gods wezen zitten facetten van een huwelijksrelatie want God schiep de mens als man en vrouw (Gen 1:27) We zien ook dat wat God doet, altijd zeer goed is.

En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. (Gen 1:31)

We zien in het scheppingsverhaal ook twee duidelijke verschillen tussen de dieren en de mens. De dieren werden geschapen naar hun aard, en de mens naar Gods beeld. De dieren ontvangen het leven door Gods scheppingswoord en de mens ontvangt het leven door Gods adem. *Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen. (Gen 2: 7)*

Genesis leert ons ook over hoe God de positie van de man en de positie van de vrouw bedoeld heeft. De vrouw is uit de man genomen om hem tot een hulp te zijn (Gen 2:18-23). Paulus werkt deze tekst verder uit in 1 Kor 11:1-16: *3 Het hoofd van iedere man is Christus, het hoofd der vrouw is de man, en het hoofd van Christus is God : 7 Want een man... is het beeld en de heerlijkheid Gods, maar de vrouw is de heerlijkheid van de man.*

:8 Want de man is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man.

:9 De man is immers niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om de man.

Voordat nu alle haren van feministische vrouwen overeind gaan staan wil ik er aan toevoegen dat dit in eerste instantie een spirituele werkelijkheid beschrijft en geen waardeoordeel geeft over de vrouw. De boodschap is dat God er eerst was en dat de mens uit God is genomen omdat het Zijn nadrukkelijk verlangen was een wezen te scheppen met wie Hij Zichzelf op gelijkwaardig niveau kon delen.

Verder lezen we nog in genesis, dat man en vrouw tot één vlees zullen zijn. Ook dit facet wordt in het Nieuwe Testament verder uitgewerkt en vergeleken met Christus en de gemeente. Als we ons hart openstellen voor de symboliek die God in het Oude Testament heeft gelegd, kunnen we heel veel leren over de diepe dingen van Gods wezen.

Het nieuwe testament geeft ons de sleutels om het Oude Testament te begrijpen. In Christus wordt de bedekking van het Oude Testament weggenomen zodat God Zichzelf aan ons via het Oude Testament kan openbaren zoals Hij dat oorspronkelijk bedoeld heeft.

Ja tot heden toe ligt, telkens wanneer Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart, maar telkens wanneer zich iemand tot de Here bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen. (11 Kor 3:15,16)

Ik wil nog twee fundamenten uit het scheppingsverhaal behandelen, die van belang zijn om de rest van de Bijbel te begrijpen.

Het is de zondeval en de moederbelofte.

De zondeval vertelt ons hoe de zonde, en daarmee alle ellende in de wereld is gekomen. De zonde is door twijfel en hoogmoed in de wereld gekomen. De mens trok het Woord van God in twijfel en luisterde naar de satan (symbool voor de duisternis). En door het hoogmoedig verlangen gelijk aan God te willen zijn, verviel de mens in zonde en raakte gescheiden van de verbinding met God.

maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad. En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten..... en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at. (Gen 2:3-6)

Door deze daad zondigde de mens en raakte gescheiden van God. Hij werd tevens weggestuurd uit het paradijs. Het paradijs was de plaats waar de mens in volmaakte harmonie met God en de natuur leefde. De mens leefde op een spiritueel hoog niveau en communiceerde met God en de natuur vanuit een spirituele dimensie. Door de mens kwam de vloek over de aarde en kreeg de satan macht om te regeren. Van toen af aan regeerde de satan met dood ziekte en verderf. De goddelijke harmonie was verstoord en de duisternis kreeg vrij spel. Toch heeft de satan niet het laatste woord want God had al voordat de mens zondigde voorzien in een oplossing voor de zonde. Voordat Hij de eerste mens schiep, wist God al dat Hij Christus zou moeten zenden om voor ons te sterven. God Zelf zou afdalen in vlees en bloed om de mens te verlossen en weer terug te brengen in de goddelijke harmonie. God heeft de kosten berekend en vond het nog steeds de moeite waard om jou en mij te maken.

Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus. (Ef 1:4,5,)

Al direct na de zondeval geeft God de belofte dat Hij zelf door middel van Zijn Zoon te zenden zou afrekenen met de satan.

En Ik (God) zal vijandschap zetten tussen u(satan) en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen (Gen 3:15)

Deze belofte word wel de moederbelofte genoemd omdat dit de eerste tekst is die wijst op het verlossingswerk van Jezus.

In de rest van de Bijbel zien we ook dat de satan er alles aan probeert te doen om te voorkomen dat uit het nageslacht van de vrouw de Christus zal voortkomen. We zien dat gebeuren bij Kaïn en Abel, ten tijde van Noach door de zondvloed, later door het volk van Israël zowel lichamelijk aan te vallen als geestelijk te verleiden en uiteindelijk door Jezus te doden aan het kruis.

Het is echter veel mooier om Gods werk te volgen, hoe Hij door de Bijbel heen, Zijn heilsplan langzaam ontvouwt. De moederbelofte is het begin van Gods onthulling. Gods herstelwerk met de mens begint met het verbond dat God met Noach sloot. De mens was zo van God afgedwaald en leefde zo erg in zonde, dat God besloot de mensen van de aardbodem uit te roeien. Dit lijkt erg wreed van God maar de mensheid leefde zo diep in duisternis door eigen keus dat alleen een oordeel van God de mensheid nog kon redden. Noach echter wandelde met God en was een rechtvaardig en onberispelijk man. God besloot met deze Noach Zijn verbond op te richten.

Want zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om al wat leeft, waarin een levensgeest is, van onder de hemel te verdelgen; alles wat op de aarde is, zal omkomen. Maar met u (Noach) zal Ik mijn verbond oprichten. (Gen 6:17,18)

We zien dat de rechtvaardige wandel van Noach werd beloond.

Na de zondvloed zegende God Noach met dezelfde zegen die God aan Adam en Eva had gegeven voor de zondeval. Dit was de eerste stap van Gods herstelplan. *En God zegende Noach en zijn zonen en zeide tot hen: Weest vruchtbaar, word talrijk en vervult de aarde. (Gen 9:10)*

In deze geschiedenis van Noach en de zondvloed, gebeurt er geestelijk heel veel met de mensheid. De Ark is het beeld van Jezus, de zondvloed is het beeld van het oordeel over de zonde dat over de wereld zal komen en Noach is zowel het beeld van Jezus die voor ons een ark bouwt als het beeld van de mens die zijn vertrouwen op God stelt. Na de zondvloed, wedergeboorte, begint dan een nieuw leven onder Gods zegen. Door deze zondvloed heeft God al symbolisch afgerekend met de zonde. Dit verhaal heeft dus duidelijk een profetische betekenis. God openbaart de toekomst door de geschiedenis heen. Dit komen we vaker tegen in het Oude Testament. De verhalen hebben vaak dubbele en soms driedubbele betekenissen. We moeten ons realiseren dat God zelf de geschiedenis schrijft en daarin geheimenissen legt, bedoeld voor degene die erna wil graven. Eigenlijk is de Bijbel een ingenieus detectiveverhaal, vol symboliek en aanwijzingen die leiden naar de grote ontknoping, de verlossing van de zonde door het offer van Zijn zoon Jezus Christus.

De volgende stap in het verlossingsplan van God is de verbondssluiting met Abraham. Door dit verbond kiest God een geslacht uit waar Jezus uiteindelijk uit zal voortkomen.

De Here nu zeide tot Abram:... en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden. (Gen 12:3b) De Heer doelde hiermee op Jezus die uiteindelijk uit

Abrahams geslacht zou voortkomen. Van Abraham staan twee duidelijk profetische verhalen opgeschreven, die heenwijzen naar het offer van Jezus. De eerste is de ontmoeting van Abraham met Melchisedek. In Hebr 7:110 lezen we dat Melchisedek een beeld van Jezus is. We zien dus in Gen 14:18-20 dat Jezus avondmaal vierde met de aartsvader Abraham.

En Melchisedek(=koning der gerechtigheid), de koning van Salem(vrede), bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste. (Gen 14:18) Het brood en de wijn zijn een teken van het lichaam van Christus.

En Hij nam een brood, sprak de dankzegging uit, brak het en gaf het hun, zeggende: Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt. (Luc 22:19,20)

Door de ontmoeting met Melchisedek werd Abraham en zijn nageslacht spiritueel gezien afgezonderd in Christus als een volk met een spirituele betekenis voor de mensheid. De volgende profetische gebeurtenis zien we in hoofdstuk 22 waar Abraham zijn zoon Isaak moest offeren. We zien hierin het beeld van God die zijn eniggeboren Zoon voor ons gegeven

heeft. Abraham gaf Isaak en daarmee heel zijn nageslacht in de dood terug aan God. Met deze daad heiligde Abraham zijn hele nageslacht. Om deze daad gaf God Abraham de belofte: *en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. (Gen 22:1 7b)*

Hier zien we weer de heenwijzing naar Jezus, die door zijn dood de vijand heeft overwonnen.

Uit Abraham ontstaan de twaalf stammen van Israël. Het volk Israël kwam door een hongersnood gedreven in het land Egypte en werd daar tot een groot volk. Egypte dwong het volk tot slavernij. Egypte is het beeld van het koninkrijk van de satan. God riep Mozes, het typebeeld van Jezus, om het volk te verlossen uit de slavernij. Voordat de Israëlieten uit Egypte trokken, moesten ze eerst een lam slachten en het bloed op de deurposten smeren. De verderfengel die door Egypte zou trekken, zou dan bij hen voorbijgaan. Het lam is hier duidelijk het beeld van Christus die voor onze zonden stierf, zodat het oordeel aan ons, die door zijn bloed gereinigd zijn, voorbijgaat. De Joden en de Christenen vieren deze bevrijding met het Paasfeest. De Joden vieren de bevrijding uit Egypte, de Christenen vieren de bevrijding van de zonde. Na de uittocht uit Egypte leidde God het hele volk Israël door de Schelfzee om zo de weg terug naar Egypte en daarmee het oude leven, voorgoed af te sluiten. want God zeide: *Het volk mocht eens berouw krijgen, wanneer zij in de strijd gewikkeld werden, en naar Egypte terugkeren. Daarom liet God het volk zwenken, de woestijnweg op naar de Sche fzee. (Exodus 13:17,18)*

Na de doortocht komt de wetgeving, of liever gezegd de onderwijzing van God aan het volk. Hier openbaart God Zichzelf aan het volk en leert hen hoe zij God kunnen dienen. God belooft ook voor hen te zorgen en hen te zegenen als zij in Zijn wegen wandelen.

In de boeken Exodus (vanaf hoofdstuk 20), Leviticus en Numeri legt God al de geestelijke wetten en principes van Gods Koninkrijk uit. Op deze principes is de rest van de Bijbel gebaseerd. Sommige wetten zijn voor ons moeilijk te begrijpen. We

mogen dan aan God vragen of Hij deze dingen aan ons wil openbaren zodat wij ze kunnen begrijpen en er van kunnen leren.

Om deze boeken over de wetgeving te begrijpen, moeten we met een aantal dingen rekening houden. De wetten zijn symbolische handelingen die een achterliggende spirituele werkelijkheid beschrijven. Het gaat erom dat we deze achterliggende spirituele werkelijkheid leren te begrijpen en deze leren toepassen in ons leven.

Jezus zelf :

Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet eer alles zal zijn geschied Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen. (Matteüs 5:17-19)

Vaak hoor ik mensen zeggen dat de wetten van het Oude Testament niet meer voor ons gelden. Dat is echter een groot misverstand. God is onveranderlijk en als God een wet instelt dan blijft deze voor eeuwig geldig. Het misverstand ligt hierin, dat een aantal wetten in Christus vervuld zijn en daarom niet meer letterlijk voor ons gelden. Dat zijn de wetten die te maken hebben met de reiniging van de zonde, zoals alle offers en reinigingsrituelen, die in Christus vervuld zijn. Al de offers in het Oude Testament hebben een achterliggende spirituele betekenis die in het grote Offer van Jezus aan het kruis zijn vervuld. We zien deze offers dan ook niet meer terug in het christendom terwijl andere regels over omgang met God en elkaar wel worden overgenomen uit het jodendom. Deze wetten zijn universeel of je er nu in gelooft of niet.

Een mooi voorbeeld is het gebod met belofte: *Eer je vader en je moeder opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de Here, U v God, u geven zal. (Ex 20:12)*

In de Japanse cultuur is er altijd een grote eerbied voor het voorgeslacht geweest en we zien dat de gemiddelde leeftijd daar ook heel hoog is. Gods wetten zijn universeel en gelden voor iedereen ongeacht of je ze kent of erkent, net zoals de wet van de zwaartekracht geldt voor iedereen of hij er nu in gelooft of niet. Leviticus hoofdstuk 26 gaat over de gevolgen van het al of niet houden van Gods geboden. Vers 1-13 gaat over de zegeningen die we zullen ontvangen als we in Gods wegen wandelen en de rest van het hoofdstuk gaat over de vloek die over degene zal komen die niet in Gods wegen wandelt. Dat zijn geestelijke wetten die gelden voor iedereen. Het gaat hier dus niet om het verkeerde Godsbeeld van een belonende en een straffende God maar het onderwijst het principe van oorzaak en gevolg van het wel of niet rekening houden met de spirituele universele wetten die God heeft geschapen vanuit Zijn Wezen. Hij kan deze wetten niet veranderen omdat Hij Zelf onveranderbaar is. Het is dan ook volkomen zinloos God te vragen Zijn regels voor ons aan te passen omdat ze niet zo goed bij ons passen in onze levensstijl. We zullen ons moeten buigen en onderwerpen aan Zijn regels zodat we gelukkig zullen zijn en tot ons doel komen.

“Niet mijn wil maar Uw wil geschiedde ”.

Als we Gods zegen niet in ons leven ervaren is dat vaak een gevolg van onze ongehoorzaamheid, het niet leven in harmonie met God. We zullen dan stil moeten worden voor God en ons innerlijk weer afstemmen op de verbinding met God en van daaruit ons leven gaan aanpassen. Pas dan kan God Zijn zegen weer geven.

Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die mij liefheeft. (Joh 14:15,21)

Een andere zeer belangrijke gebeurtenis in de boeken van Mozes is de bouw van de tabernakel(het huis van God). God gaf aan Mozes de opdracht een tabernakel te maken waar God in zou wonen. God gaf hiervoor aan Mozes een zeer gedetailleerde omschrijving. De tabernakel en al de onderdelen daarvan zijn een afspiegeling van de hemelse dingen. Alle details hebben een betekenis en openbaren een bepaald facet van God. De symboliek hierin gaat zo diep dat ook de grootste theologen nog lang niet alles begrijpen. Maar als we ons hart ervoor openstellen, kunnen we genieten van datgene wat we er wel van kunnen begrijpen. In Hebrëeën 9:23,24 schrijft Paulus over de tabernakel als de afbeelding van de hemelse dingen en een afbeelding van het ware. Als we de afbeelding bekijken, kunnen we veel leren over de werkelijkheid. Ik zou jullie willen uitdagen om de bouw en omschrijving van de tabernakel eens nauwkeurig en biddend te lezen, met de verwachting nieuwe dingen van God te leren. Het is mijn ervaring dat als ik biddend de Bijbel lees, dat God dan door ieder bijbelgedeelte tot mij kan spreken. Want als we Gods woord in geloof tot ons nemen, draagt het altijd vrucht.

Na de eerste vijf boeken van Mozes komt het boek Jozua dat beschrijft hoe het volk van Israël na een lange tocht door de woestijn onder leiding van Jozua het beloofde land inneemt. Het beloofde land is hier het beeld van het koninkrijk van God. Het zijn niet alleen mooie geschiedenisverhalen, we kunnen uit dit boek ook veel leren over de strijd in de hemelse gewesten. Als we de geschiedenis leren te bekijken met geestelijke ogen, dan gaat er een geestelijke wereld voor ons open, een wereld die God ook voor ons bedoeld heeft. Belangrijke lessen die we uit dit boek kunnen leren zijn:

- Dat God voor ons strijd
- Ga in geloof op de vijand af
- Kijk niet naar de vijand maar zie op God
- Sluit geen compromis met de zonde
- God gebied zijn zegen alleen als we in zijn wegen wandelen

Je kunt dit rijtje zelf nog aanvullen.

In de boeken Samuel tot en met Ester lezen we de geschiedenis van het volk van Israël. We zien wat er gebeurt als het volk gehoorzaam is aan God en wat er gebeurt als het volk ongehoorzaam is. We zien dat God dit volk tuchtigt maar nooit in de steek laat. Het is Zijn volk en God heeft een plan met Zijn volk wat niet zal falen. God heeft alles in Zijn hand hoewel het steeds uit de hand lijkt te lopen door de ongehoorzaamheid van het volk. We zien dat God steeds bereid is te vergeven als het volk zich bekeert en berouw toont. God ontfermt Zich als een Vader over Zijn kinderen.

Na Ester komt het boek Job. Een mooi boek waarin we lezen hoe God een Godvrezend man zuivert van zijn hoogmoed zodat hij leert uit genade te leven en de zegen niet als verdienste te zien. Als Job tot inkeer komt zegt hij: *Slecht van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. Daarom herroep ik en doe boete in stof en as. (Job 42:5,6)*

Hoogmoed is onze gevaarlijkste vijand. Want de enige zonde die niet vergeven wordt, is de zonde waar geen vergeving voor wordt gevraagd.

De boeken Psalmen, Spreuken, Prediker en Hooglied laten ons kijken in de ziel van de mens. We lezen van geloof en twijfel van angst en vreugde. We lezen getuigenissen en wijze woorden van mensen die heel dicht bij God leefden. En dwars door de verhalen heen neemt God soms zomaar het gesprek over en komen er profetische woorden die gaan over de toekomst. Een mooi voorbeeld daarvan is Psalm 22 die gaat over het sterven van Jezus.

De Profetenboeken Jesaja tot en met Maleachi zijn boeken waarin God via Zijn dienstknechten spreekt tot het volk van Israël en tot ons.

Profeten zijn door God gezonden knechten om woorden van vermaning, bemoediging en hoop te spreken in vaak moeilijke situaties. De profeet wijst met zijn vinger op de zonde van het volk en roept op tot bekering. De Bijbel noemt Johannes de dooper de grootste profeet. Een profeet is dus niet iemand die per definitie over de toekomst spreekt. Een profeet is iemand die spreekt namens God.

Om de boeken van de profeten goed te kunnen begrijpen, is het belangrijk om te weten in welke tijd zij leefden en in wat voor omstandigheden het volk van Israël op dat moment was. De eerste paar verzen van het boek geven vaak aan onder welke koning de profeet optrad. We kunnen dan in de geschiedenisboeken van de Bijbel, zoals Koningen of Kronieken, nalezen wat er zich in die tijd afspeelde. We kunnen dan beter begrijpen waarom God bepaalde dingen tot het volk spreekt.

Sommige stukken uit de profeten hebben een dubbele betekenis. Ze gaan zowel over het heden, de nabije toekomst als over de verre toekomst. Sommige gedeeltes gaan geheel over de verre toekomst en lijken heel veel op het boek Openbaringen. Het is goed deze gedeeltes met een open hart te lezen maar probeer niet alles met je verstand te begrijpen. Je zult dan die dingen begrijpen die God belangrijk vindt dat je dat begrijpt. Je hebt mensen die meer willen begrijpen dan God hen duidelijk maakt en komen dan tot de meest uiteenlopende en extreme uitleggingen. Voor de liefhebber is het echter niet verkeerd om biddend op onderzoek uit te gaan. Soms geeft de Bijbel zijn geheimen pas prijs als we diep gaan graven. Je kunt echter zo met de toekomst bezig zijn, dat je het heden, waar het uiteindelijk om draait, verwaarloost.

Als je de Bijbel goed leest zie je dat het Oude Testament helemaal toeleeft naar een climax: de komst van de Messias die het volk zou verlossen. De Joden waren aan het einde van het Oude Testament dan ook vol verwachting op de komst van de Messias.

De Joden waren onderworpen aan de Romeinen en verwachtte een natuurlijke koning die een vrederijk zou stichten waarin Israël zou regeren. De Joden hadden de symboliek van het Pascha en de profetieën met betrekking op de Messias niet goed begrepen. Toen Jezus dan uiteindelijk kwam als de Messias hadden de Joden een verkeerde verwachting van Jezus. Jezus kwam uitleggen hoe God de wet en de profeten werkelijk bedoeld had. Maar juist de Farizeeën en de Schriftgeleerden weigerden om hun eigen ideeën op te geven. Zij hadden er tenslotte toch voor geleerd. Zo moeten wij er ook voor waken ons Godsbeeld niet angstvallig vast te houden. Gods wegen konden wel eens net iets anders zijn dan wij hadden gedacht. Als we het Nieuwe Testament lezen, moeten we ons goed realiseren dat het Nieuwe Testament gebouwd is op het fundament van het Oude Testament. De Bijbel die

Jezus en de eerste christenen hadden, bestond slechts uit het Oude Testament. Pas een paar honderd jaar later is het Nieuwe Testament zoals wij dat nu kennen erbij gekomen. Voor die tijd was dus het Oude Testament het boek om te leren kennen wie God was. Als we het Oude Testament niet begrijpen is het ook moeilijk om de dieptes van het Nieuwe Testament te begrijpen. Jezus is de vervulling van het Oude Testament, maar als we het Oude Testament niet kennen, hoe weten we dan wat er vervuld is.

Het leven van Jezus op aarde, Zijn dood en zijn opstanding is van fundamenteel belang voor de mensheid. Daarom heeft God aan vier verschillende mensen de opdracht gegeven het leven van Jezus op papier te zetten. Iedere schrijver vertelt zijn verhaal weer vanuit een andere invalshoek. Zo vullen de verhalen elkaar mooi aan. De vier levensbeschrijvingen van Jezus kunnen we lezen in de vier evangeliën. We zien dat Jezus door tekenen en wonderen en door uit de dood op te staan bewees dat Hij de Messias, de Christus was. Het bleek ook uit het feit dat alle profetieën die op de Messias betrekking hadden, zoals Zijn geboorte en sterven, door Jezus in vervulling gingen. De Joden hadden dus geen excuus om niet in Jezus te geloven. Jezus bracht een boodschap over een hemels Koninkrijk waar je alleen door bekering en wedergeboorte in kon gaan.

Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien. (Joh 3:3)

Dat was een boodschap waar de meeste Joden niet op zaten te wachten.

Toen Jezus op aarde wandelde was de Heilige Geest nog niet uitgestort. De mensen die in Jezus geloofden waren nog zwak en begrepen weinig van de geestelijke dingen. Zelfs de twaalf discipelen van Jezus begrepen maar weinig van wat Jezus vertelde. We hebben de Heilige Geest nodig om de geestelijke dingen te begrijpen en deze was nog niet uitgestort.

Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid (Joh 16:12, 13a)

Doordat Jezus de gevolgen van onze zonde aan het kruis droeg, werd de weg voor de Heilige Geest vrijgemaakt. De Heilige Geest kan geen gemeenschap hebben met de duisternis. Daarom kan de Heilige Geest slechts in die mensen wonen, die zich door het bloed van Jezus hebben laten reinigen van hun zonde. We lezen dat ook in het boek handelingen waar Petrus na de uitstorting van de Heilige Geest een toespraak hield tot het volk waarin hij zei: *Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heilige Geestes ontvangen. (Hand 2:38)*

Het boek Handelingen gaat over het werk van de Heilige Geest. We lezen over de eerste uitstorting van de Geest en hoe door Gods Geest mensen veranderen en gemeentes tot stand komen. We lezen hoe mensen vervuld van Gods Geest grote tekenen en wonderen doen. We lezen van de bekering van Paulus en hoe God hem gebruikt om vele gemeentes te stichten.

De Romeinenbrief is net als de Hebrëënenbrief een mooie bijbelstudie, waarin aan de hand van het Oude Testament het evangelie wordt uitgelegd. Alle brieven van het Nieuwe Testament zijn geschreven met een bepaald doel. Ze zijn gericht aan een gemeente of aan een persoon in een bepaalde situatie. Ze behandelen stuk voor stuk onderwerpen die op dat moment aan de orde waren. De gemeente van Christus moest in heel wat zaken onderwezen worden. God heeft ervoor gezorgd, dat al de

zaken die voor ons belangrijk zijn, in de Bijbel zijn opgenomen. Daarom is het zo belangrijk deze brieven zorgvuldig te lezen en erna te leven. Het zijn de onderwijzingen van God aan de gemeente.

Het boek Openbaringen is een apart boek. Het beschrijft de geestelijke strijd en de overwinning van Jezus, het Lam, in de hemelse gewesten. Het is een mooie afsluiting van de Bijbel omdat we daarin zien dat God de uiteindelijke overwinnaar is en Gods uiteindelijke plan met de mens daarin wordt geopenbaard.

Als je een boek leest en je wilt weten hoe het afloopt kun je achterin het boek kijken. Zo is het ook met de Bijbel. De Bijbel eindigt met de beschrijving van de bruiloft van het Lam (Jezus wordt gezien als het volmaakt offerlam), de climax van de Bijbel. We lezen in hoofdstuk 21 van Openbaringen de beschrijving van de bruid, de vrouw van het Lam. Als je deze beschrijving tot je door laat dringen en je realiseert je dan dat wij de bruid, de vrouw van het Lam zijn, dan kun je niet anders dan in grote dankbaarheid Hem aanbidden, waartoe wij dan ook geroepen zijn.

Slot

Ik hoop met deze studie bij jullie een honger te hebben opgewekt naar Gods Woord. Ook hoop ik enkele sleutels te hebben aangegeven om zelf geestelijke lessen uit de Bijbel te halen. Voor de beginnende bijbellezer adviseer ik, eerst het Nieuwe Testament te lezen en daarna de Bijbel in zijn geheel. Dit omdat we de openbaring van Jezus nodig hebben om het Oude Testament te begrijpen. De "ervaren" bijbellezer wil ik uitdagen om de Bijbel eens biddend in zijn geheel te lezen in de volgorde zoals wij de Bijbel van God hebben gekregen. Ik ben ervan overtuigd, dat degene die dat doet, rijk gezegend zal worden in zijn gemeenschap met God. Zelf heb ik door dit te doen, God op een diepere manier leren kennen. Ook heb ik hierdoor geleerd zelfstandig kracht en wijsheid uit Gods Woord te putten zodat ik niet altijd afhankelijk ben van tweedehands voedsel. Ik ontdek regelmatig nieuwe dingen van God, die mensen mij nog nooit hebben verteld.

Ik wens iedereen Gods rijke zegen toe in de bestudering van Gods Woord.